

[Paul Holt.]

paa den Linie, at Hjelpepræster aflønnes med Aspirantløn i Forhold til Kaldskapelanløn, idet Hjelpepræst dog opfattes som en Stilling, der er en Gennemgang til en fast Stilling i Kirken.

Fabricius: Jeg finder mig foranlediget til at komme med et Par Bemærkninger i Anledning af den meget omdebatterede § 77, der jo ifølge sin Natur maa rejse Debat. Det har den gjort, ogsaa inden for vort Parti, og derfor maa jeg give en ganske løselig Forklaring paa hele Formuleringen, eller hvorfor vi kunde gaa med dertil.

Der er to Ting, som maa tages i Betragtning i Forholdet mellem Præsten og Menigheden og ved Formuleringen af denne Paragraf. For det første kan Præsten være udygtig, uden at han derfor i almindelig embedsmæssig Betydning er moden til Afskedigelse. Der findes imidlertid et saadant personligt Forhold mellem en Præst og Menigheden, at det er udelukket, at den rent embedsmandsmæssige Dygtighed til enhver Tid kan være det dækkende i Forholdet om Arbejdsmulighed, og det kan ikke undgaas, at man ved den kirkelige Lovgivning maa værne Menigheden, hvis den staaar over for en Præst, som igennem en Aarrække har vist manglende Ævne.

Men den anden Side er ikke mindre vigtig, og det er, at vi ikke maa risikere, at den frie Forkyndelse kommer i Fare. Vi har fra vore Nabolande baade imod Syd og imod Nord Erfaringer, som er i høj Grad afskrækkende, og det maa aldrig glemmes, at det Budskab, som en Præst bærer, til enhver Tid er større end den Befolkningsmasses Tanker, som Budskabet bringes til, og at vi derfor Gang paa Gang i Kirkens Historie har set, at selv de klareste og reneste kirkelige Tanker har kunnet vække personlig Modstand inden for en Menigheds Omraade. Denne personlige Forkyndelsesform i Frihed maa ikke anfægtes, og det beder jeg det høje Ting om at forstaa, at det vil ingen være med til ved Vedtagelsen af denne Paragraf. Det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen har fuldstændig givet Udtryk for Udvalgets Opfattelse ved at fastslaa dette.

Ikke desto mindre er dette en Omstændighed, som i mit Parti har vakt visse Betænkeligheder. Det er en Formulering,

som uimodsigeligt er ensidigt vendt mod Præsterne; dog er der kun kommet meget lidt Indsigelse frem, og skønt Paragraffen har været kendt i gejstlige Kredse i halvtredie Maaned, har kun ca. $\frac{1}{8}$ deltaget i Protesten, og først i de sidste Dage har selve Præsteforeningens Bestyrelse fremført sine Betænkeligheder. Vi finder derfor inden for vort Parti, at nærværende Lovforslag ikke bør ændres, men vi er tilfreds med, at den Formulering, der er fundet, klart understreger, at det er Administrationen, som skal staa inde for enhver Diskussion om en Præsts Afskedigelse, idet vi ønsker at forhindre, at en politisk Minister uden om de rette kirkelige Instanser skal kunne afskedige en Præst.

Det er i mit Parti en Tanke, som er blevet levende, at man maa prøve i alle Tilfælde at begynde en Drøftelse af, hvorledes Vilkaarene kan gøres lige for Præsterne, det vil igen sige hjemle Mulighed for at faa en Ændring af Menighedsraadslovens Indstillingsforhold, hvorigennem Præster, i hvert Fald under visse Vilkaar, faar sikret sig en Mulighed for at udpeges til et Embede, saa at den Bemyndigelse, som Administrationen faar gennem nærværende Lovforslags § 77, 2det Stykke, ikke bliver illusorisk, hvad den meget let kan blive nu. Vi rejser altsaa Spørgsmaalet om at tage under Overvejelse at faa en Ændring i Menighedsraadsloven, men vi finder, at saadan som Lovforslaget i Øjeblikket er formuleret, er det brugbart; jeg personlig havde foretrukket en Tidsbegrænsning af denne Paragraf, men finder, at det skulde ikke være nødvendigt, og uanset den rejste Kritik af § 77 tilsiger vort Parti sin Medvirken til Lovforslagets Gennemførelse.

A. M. Hansen: Jeg kan fuldt ud tiltræde den ærede Ordførers (Arnth Jensen) Redegørelse for de stillede Ændringsforslag og ønsker kun at gøre en enkelt Bemærkning om § 77, Afskedigelsesparagraffen.

Ved Forslagets første Behandling gav jeg Udtryk for min store Betænkelighed ved denne Paragraf. For det første, fordi jeg mener, den er overflødig, da vi har tilstrækkeligt i Tjenestemandenslovens Bestemmelser herom, for det andet, fordi jeg er bange for, at en saadan Paragraf kan komme til at virke til Skade for Forholdet mellem